

- spomenuti počinitelj povrede koji se nastavi koristiti dotičnim patentom ne odgovori brižno na tu ponudu, sukladno poslovnim običajima priznatima u tom području i zahtjevima dobre vjere, što treba odrediti na temelju objektivnih elemenata i što osobito podrazumijeva da ne postoje taktike odgađanja.
2. Članak 102. UFEU-a treba tumačiti na način da se, u okolnostima poput onih u glavnom postupku, poduzetniku u vladajućem položaju i nositelju nužnog patenta s obzirom na standard koji je uspostavilo normizacijsko tijelo koji se obvezao tom tijelu dati licenciju po uvjetima FRAND ne zabranjuje podnošenje tužbe zbog povrede protiv navodnog počinitelja povrede njegova patenta kojom se zahtijeva predaja računovodstvenih podataka u vezi s provedenim postupcima korištenja tim patentom ili dosuđivanje naknade štete na temelju tih postupaka.

(¹) SL C 215, 27. 7. 2013.

Presuda Suda (treće vijeće) od 16. srpnja 2015. (zahtjevi za prethodnu odluku koji je uputio Stockholms tingsrätt – Švedska) – Abcur AB protiv Apoteket Farmaci AB (C-544/13), Apoteket AB i Apoteket Farmaci AB (C-545/13)

(Spojeni predmeti C-544/13 i C-545/13) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Lijekovi za humanu primjenu — Direktiva 2001/83/EZ — Područje primjene — Članak 2. stavak 1. i članak 3. točke 1. i 2. — Lijekovi proizvedeni industrijski ili postupkom proizvodnje koji uključuje industrijski proces — Odstupanja — Lijek izrađen u ljekarni prema liječničkom receptu za određenog pacijenta — Lijek izrađen u ljekarni prema farmakopejskoj recepturi namijenjen neposrednom izdavanju pacijentima određene ljekarne — Direktiva 2005/29/EZ)

(2015/C 302/03)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Stockholms tingsrätt

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Abcur AB

Tuženik: Apoteket Farmaci AB (C-544/13), Apoteket AB i Apoteket Farmaci AB (C-545/13)

Izreka

1. Na lijekove za humanu primjenu, kao što su oni o kojima je riječ u glavnom postupku, koji se izdaju samo na liječnički recept i za koje nadležna tijela države članice nisu dala odobrenje za stavljanje u promet ili na temelju Uredbe (EZ) br. 726/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o utvrđivanju postupaka odobravanja primjene i postupaka nadzora nad primjenom lijekova koji se rabe u humanoj i veterinarskoj medicini, te uspostavi Europske agencije za lijekove, primjenjuje se Direktiva 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu, kako je izmijenjena Direktivom 2004/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004., na temelju njezina članka 2. stavka 1. ako su proizvedeni industrijski ili postupkom proizvodnje koji uključuje industrijski proces. Na te se lijekove može primijeniti odstupanje iz članka 3. točke 1. te direktive, kako je izmijenjena, samo ako su bili izrađeni prema liječničkom receptu sastavljenom prije njihove izrade, koja mora biti izvršena posebno za prethodno identificiranog pacijenta. Na navedene lijekove može se primijeniti odstupanje iz članka 3. točke 2. Direktive 2001/83, kako je izmijenjena Direktivom 2004/27, samo ako ih je neposredno izdala ljekarna koja ih je izradila pacijentima koje opskrbljuje. Sud koji je uputio zahtjev treba ocijeniti jesu li u glavnim predmetima ispunjeni uvjeti za primjenu ovih odredbi.

2. Čak i u slučaju da lijekovi za humanu primjenu, kao što su oni o kojima je riječ u glavnom postupku, ulaze u područje primjene Direktive 2001/83, kako je izmijenjena Direktivom 2004/27, na prakse oglašavanja u vezi s tim lijekovima, kao što su one koje se navode u glavnim predmetima, također se može primijeniti Direktiva 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2005. o nepoštenoj poslovnoj praksi poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču na unutarnjem tržištu i o izmjeni Direktive Vijeća 84/450/EEZ, direktiva 97/7/EZ, 98/27/EZ i 2002/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, kao i Uredbe (EZ) br. 2006/2004 Europskog parlamenta i Vijeća, ukoliko su ispunjeni uvjeti za primjenu te direktive.

⁽¹⁾ SL C 15, 18. 1. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 16. srpnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Coty Germany GmbH protiv Stadtparkasse Magdeburg

(Predmet C-580/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Intelektualno i industrijsko vlasništvo — Direktiva 2004/48/EZ — Članak 8. stavak 3. točka (e) — Prodaja robe kojom se povređuje pravo — Pravo na informaciju u okviru postupka zbog povrede prava intelektualnog vlasništva — Propis države članice koji bankovnim institucijama dopušta da odbiju zahtjev za pružanje informacija o bankovnom računu (bankovna tajna))

(2015/C 302/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Coty Germany GmbH

Tuženik: Stadtparkasse Magdeburg

Izreka

Članak 8. stavak 3. točku (e) Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva treba tumačiti na način da se protiv nacionalnoj odredbi kao što je to ona o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja neograničeno i bezuvjetno dopušta bankovnoj instituciji da se pozove na bankovnu tajnu radi odbijanja pružanja informacija o imenu i adresi vlasnika računa prema članku 8. stavku 1. točki (c) te direktive.

⁽¹⁾ SL C 31, 1. 2. 2014.